

[Morten Lange.]

rimelig bekæmpelse af inflationstendenserne, som først og fremmest har deres rod i det overforbrug, som skyldes inflationsgevinster, som skyldes forbrugslån, som man tager i forventning om, at det bliver billigere at betale dem tilbage. Kort sagt nogle meget trivielle mekanismer, der må sættes alvorligt ind imod, hvis vi skal komme videre. Jeg synes, det giver muligheder for denne samling, og jeg håber, de vil blive udnyttet.

Jeg har derudover naturligvis kun et par enkelte bemærkninger til udenrigsministeren. Jeg kunne sådan set spare dem, for han har ikke oplyst mig om noget, jeg ikke vidste. Han var så venlig at sige, at jeg talte ikke mod bedre vidende, for jeg manglede viden om sagen, og det kan man jo altid sige. Når ministeren fører sekrete forhandlinger, så er der et eller andet, man ikke ved, og jeg skal da beredvilligt indrømme, at der nok er et eller andet, ministeren ved, og som han ikke har fortalt mig. Men det er ganske uvæsentligt.

Den hårde kendsgerning, der står tilbage, er, at Danmarks udenrigsminister på vegne af EF-udenrigsministrene fører forhandlinger i USA på de pågældendes vegne og derigennem har gjort det fuldstændig klart, at der er et udenrigspolitisk EF-samarbejde, som oven i købet holder andre ude, og som er et glimrende oplæg til en højst ucharmende bloddannelse. Det vidste vi på forhånd var en sandsynlig konsekvens af EF-tilslutningen, og det skal ikke lykkes udenrigsministeren at bortforklare det ved at give detaljer om de gode intentioner, som man forhandler ud fra. Jeg skal blot gøre opmærksom på, at jeg ikke i noget af det, jeg har sagt, har beklippet ministerens gode intentioner, jeg har blot konstateret, at der sker en overordentlig enstemmig forhandling. Ministeren var så venlig at sige, at det var godt at have en europæisk dialog, som jeg forstod sådan, at det måtte være en dialog imellem de forskellige partnere i De europæiske Fællesskaber. Det forekommer mig, at det, der hidtil er lagt op til i hvert fald udadtil, er præciseret som det, der med samme slags fremmedord hedder en monolog, som nu tilfældigvis i dette halvår vor udenrigsminister er ordfører for.

Og så ikke mere ondt om denne sag, det

skal vi nok komme tilbage til. Vi får nok en diskussion om vores forhold til De europæiske Fællesskaber, og der kan jo blive meget at føre storvask om ved den lejlighed. Jeg kan forsikre udenrigsministeren om, at hans alibi i den forbindelse aldeles ikke er tilstrækkeligt. Han må tage skade for hjemgæld, og det vil vi komme tilbage til, når den rette lejlighed byder sig.

Dernæst til den dagsorden, som er blevet foreslået af de borgerlige partier, og som jo i realiteten går ud på, at man opfordrer regeringen til at lade hånt om det boligforlig, der er truffet, og genoptage forhandlingerne på bred basis. Jeg har endnu en klar erindring om, hvorfor boligforliget blev et snævert forlig. Jeg husker udmærket godt de ultimative betingelser, som hr. Hilmar Baunsgaard på vegne af de tre partier — hvor meget de så i virkeligheden var dybt enige om, ved jeg ikke — forelagde under disse drøftelser, hvor det i hvert fald var en af de helt klare betingelser, at det sociale byggeri i Danmark skulle likvideres; det var et faktisk indhold.

Det har været fuldstændig klart, at ikke engang blandt de borgerlige partiers specialister på boligområdet var der nogen som helst årsag til at tro, at der kunne føres frem til et bredt boligforlig med et sådant ultimativt opspil, og vi har ikke i dag hørt noget som helst i retning af nye toner fra borgerlig side. Vi har blot hørt, at nu vil man omforhandle det hele, fordi et bredt boligforlig var bedre end et smalt.

Der står intetsteds skrevet, at et bredt forlig er bedre end et smalt, det kommer an på, hvad forliget går ud på. Hvis man forliger uforligelige ting i et forlig, så bliver det som regel til det rene pjask, og jeg har ikke hørt noget som helst fra borgerlig side, der tyder på, at der er en nyorientering, at man har fortrudt sine ultimative udspil, og at man derfor har noget som helst at byde på, som vi har grund til at tage op til forhandling.

På den anden side var der et snævert flertal for det forlig, vi vedtog, og det var tilknyttet et par bemærkninger i retning af, for det første at spørgsmålet om, hvordan de skattemæssige virkninger på ejerboligerne ville virke, skulle undersøges, når vi kendte resultaterne af den 15. almindelige vurdering, og for det andet ganske tilsvarende, at